

מחירה של אוזון לא מוסיקאלי

כאשר הפעיל המלח בפעם ה-19 את הפסיון המכאני במטבח של מר אגון בעיר הגרמנית קלן כדי להאזין לשידור, חזר פלומה (היונה), פקטה סבלנותו של הפונדקאי הוא ניגש למכשיר וניתק את זרם החשמל. זה הרגיו את האורח המוסיקאלי וכתגובה הוא נשך את אוזנו של בעל הבית. רופא לא הצליח להפוך את האוזן תנועה למקומה. שופט פסק לבעל האוזן פיצויים בסך 8000 מארק.

עבודות לבנה בישראל?

בשרה הערכה הרבה
דגש כיוונון בפיחור ידקות, ליצור בשים בעונת הקרבה על ידיו הערכה.
אחר שהגשים שם עבדו השכה היסב בסנתן היצור, נוכח העור כזה אדם

מתוך עיון "אנרקטיק"

החקר לב מכדורגל

בעת משחקי הגביע העולמי חושבו חוקרי מכון רפואי במינכן אדם בריא בחולט לפני מקרן טלוויזיה ובדקו תגובותיו בעת הצפייה במשחקים. בשעת בעיטה ממרכז המגרש לשער בלתי-מוגן עלו פעימות הלב של הנבדק מ-90 לדקה עד ל-160. לדעת הרופאים אין בכך כל נזק לאדם בריא, אבל חולת-לב עלול ללקות בהתקף חמור בשל כך.

בעל בית מסחר חמילאנו והפחע מאוד כאשר מצא את מכונתו, שנגנבה יום קודם לכן, חוזת ליד ביתו ובה זר שרבים. מכתב חתי נצלות ושני כרטיסים לאר-סרה.

אל תאמין לגנבים

המחדלים "כולם"

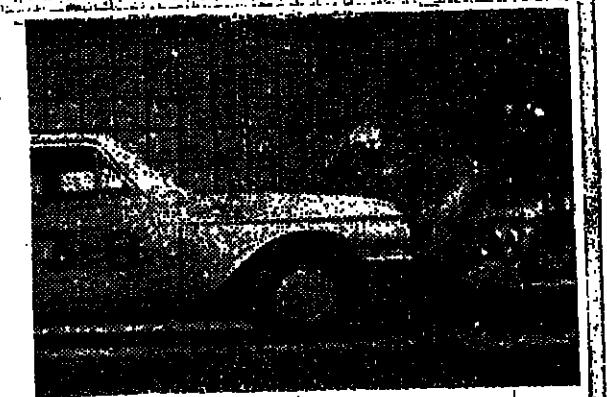
בנוכח הנוקב בעקבות דבריהם הילי שהתנהו בסגרת רבייה של מחנכים בסוכות הארצי המהפרי ה-הברית. דלי יית יהודה באואר, מר-פי אלוה מרופי מומי, יהוא קדמי דבורה שגבר, חיוני מתעניין יי-כס השמלים של החברים מוצגות חריתה קרציק, פניי אחר הפסחית

על המעמיק, 8.7.74

שק אוויר יציל מוות

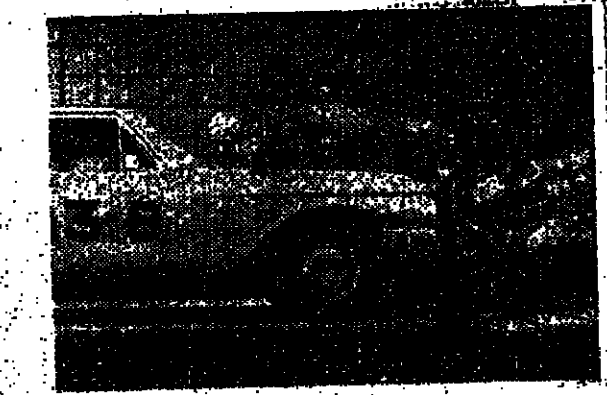
אין לך צורת תחבורה מסופנת מן הדרכים על אופנוע. הנה תצלומים חמראים מה קורה לאופנוען המתנגש במחירות 50 קמ"ש במכונית - וכיצד כרית אוויר המתנפחת במחירות גדולה מגינה עליו בפני החבטה. הנסיון נערך באנגליה.

0.1 שניות לאחר התנגשות. הבוכה המסתלת את הרכב נורקת מן המושב.

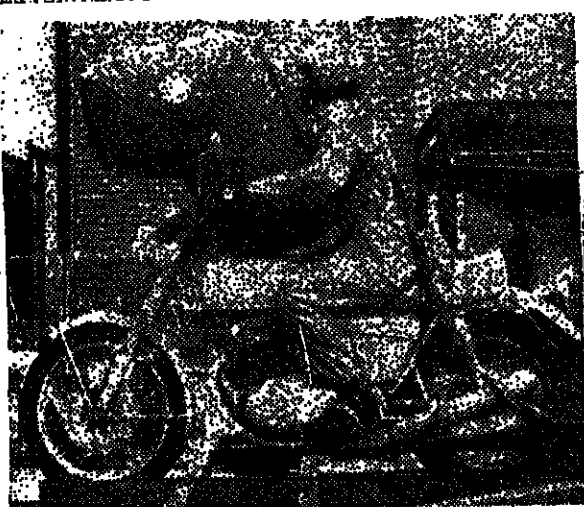
0.15 שניות - הראש נחבט בחוקה במסכת המנוע.

0.25 שניות - האף מתושר שוב ונורק קדימה.

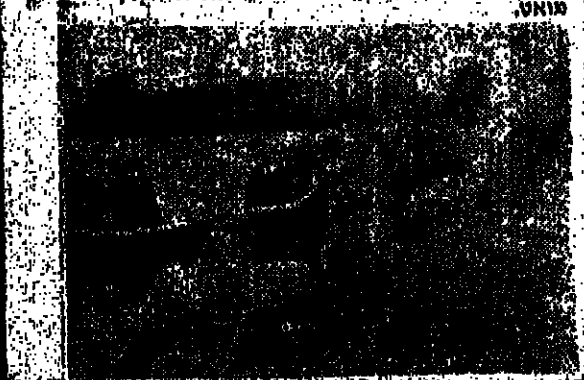
0.3 שניות - הראש שובר את השמשה הקדמית אדם חי חיה נורק ממוש חתמטה.

0.025 שניות לאחר התנגשות. כיוון תחנה פולה את שער מוכל האוויר המסתלת את הכרית.

0.1 שניות - הבוכה נורקת קדימה ושוקעת במית.

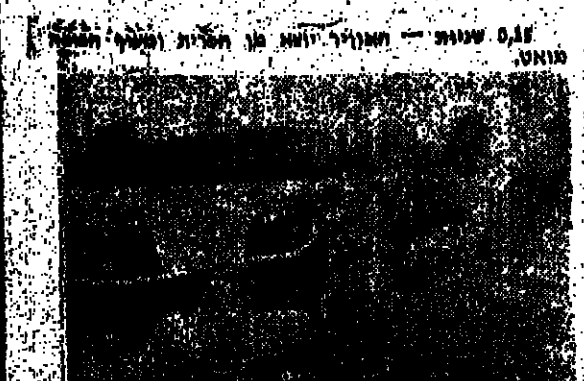

0.25 שניות - הכרית כמעט חסרת. הבוכה נופלת מן האופנוע לארץ, וזוכה חי חיה נאע פעלים קלים בלבו.

0.02 חקדמי וואי מסונות. כרית האוויר מוחלת על מיכל חדלק.

0.05 שניות - הכרית מלאה אוויר. חבלת המנוע מתעקש מושב חתמטה.

0.15 שניות - האף מתושר שוב ונורק קדימה.

החיתום

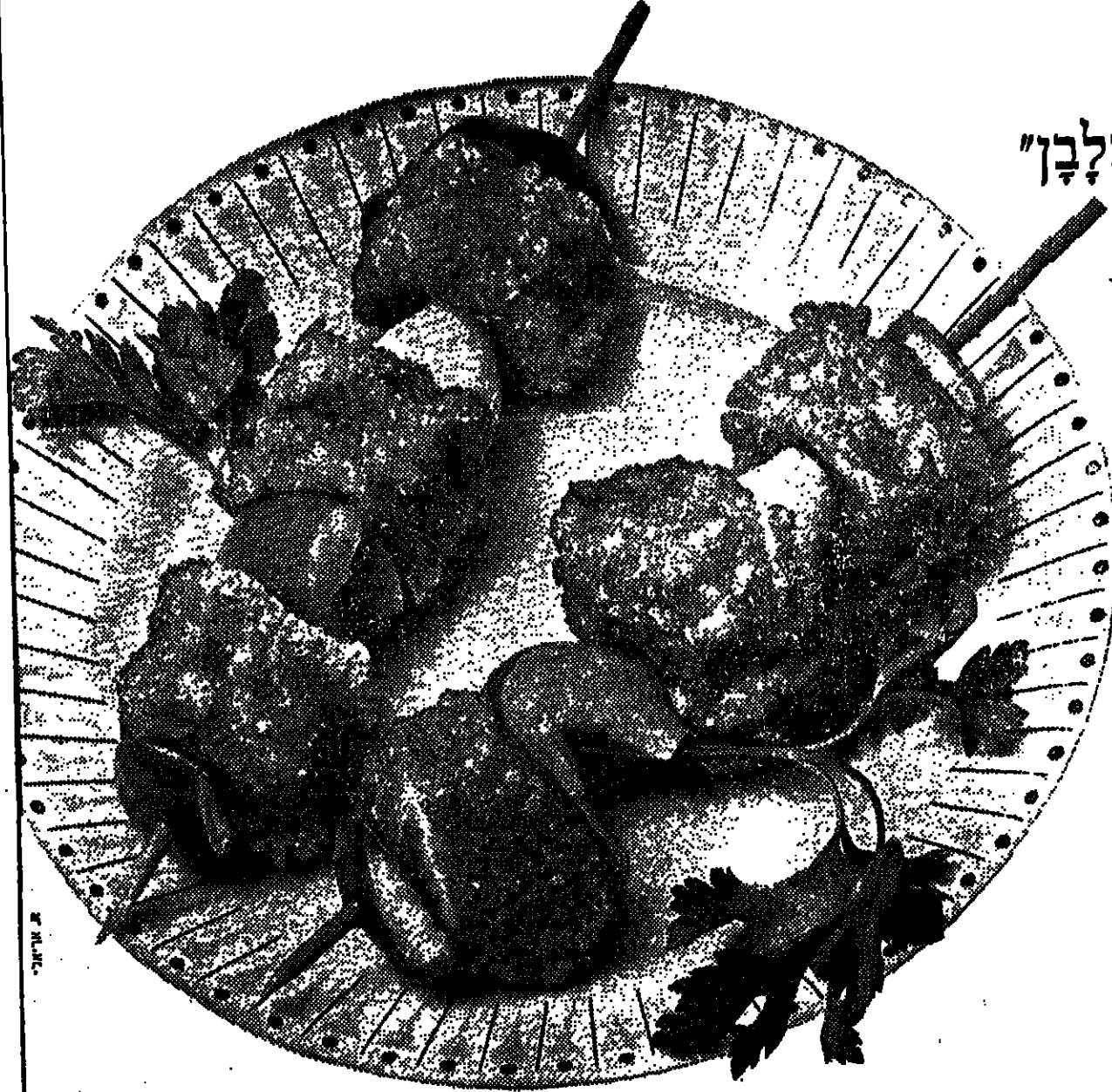
ממ' 90 (237) שנה מ'
י' אב תשל"ד, 25 יולי 1974

משרד
על
התעשורת

החיתום

ששצריכ גבינה?

אם אתם רוצים שינוי טעים, מזין ולא יקר

תפריט נוסף ל"יום בלבן"

המצרכים (ל-4 סועדים)

16 עד 20 קוביות (בגודל 3x2 ס"מ) של גבינה קשה — "סל-העמק" או "גד" ביצה טרופה. 2 כמות סירורי לחם. כמה פרוסות גבינה. בצלים קטנים ופלפל ירוק.

אופן ההכנה:

טבלי את קוביות הגבינה בביצה הטרופה. גלגלי אותם בסירורי הלחם וסגני בשמן עמוק (משני הצדדים) עד שיקבלו צבע זהוב. הניחי את הקוביות המטוגנות על מגבת נייר למסיגת עודפי השמן.

קחי 4 מקלני עץ והשחילי עליהם לסירוגין את קוביות הגבינה. הבצל והפלפל הגישי בתוספות האהובות על משפחתך.

יום בלבן

יסייע לך לחסוך כסף ולגוון את התפריט המשפחתי במאכלים מזינים, טעימים וזולים!

במיוחד עכשיו מוצרי חלב.

שלחי גלויה אל ת.ד. 7093 ת"א. ציני על הגלויה "מתכנתי תגובה" וחקבלי כרסנת מתכננים ליום בלבן

תגובה

החלב

המערכה והמנהלה: בית "על המסמר" רח' פריאבנידור 4 תל-אביב. חשון למכתבים. תגובות ותעיות: שירות "שק עולמי" תל-אביב. עודף ואשון: בעלול למ י"ל.

העורך: ישראל ומירן עריכת גרפיקה: "טיס" נ. צלמט: ריבה טולן מוכירה: נורית לבנר, חברי המערכת: י. אופק, א. ברשלום, מ. גילת, ג. מנור, ר. מרון, י. סובל, ס. סנונית. י. קאמן, א. קוגן, ת. דה, ח. שור.

השבוע — איך היה?

בחזרה לדמוקראטיה

האש שניצתה ב"אי האהבה" בערה רק ימים מספר, אך גחליה נראה שעדיין חן לוחשות, ועדיין אין אנו יודעים מה תהייה התוצאות הסופיות. מה נשרף? מי נשרף? ניקוס סאמפסון, מחור-לל ההפיכה והנשיא-לכמה-ימים, ויתר על המשרה לטובת גאלפ-קוס קלארידס, שהוא נכראה מתון יותר, ומאקאריוס מבטיח, שהודן שבועות מספר יחזור הוא עצמו לכסא. אשרי המאמין... וקסיניגר ממלא פיו מים. את הביון האמריקני מאשימים ב-"האשלה" נוספת — לו ידע על העומד להתחולל אפשר היה למנוע זאת. ואולי לא רצו למנוע?

ואם לא די לנו בכל אלה, אז גם ביוון נפל דבר. מקץ שבע שנות שלטון הקולונילים תוקם שוב ב-יוון ממשלה אזרחית, בראשותו של קונסטנטין קארמאנאליס, שחזר לאחר אחת-עשרה שנות גלות, כדי לעמוד בראש ממשלת אחדות-לאומית.

איננו יודעים עדיין מה הניע את גנרל גיוקיס, ראש הכת הצבאית של יוון, לוותר מרצונו הטוב על השלטון, איננו יודעים אילו מדינות לחצו לשינוי, לא ברור גם איזו דמות תחיה לו לשלטון החדש. הן ביוון והן בקפריסין.

מכל מקום, עצם העובדה שכת הקולונילים הדיקטטורית ביוון מפנה מקומה לממשלת אזרחי — יש בה מן חסיכוני לשינוי!

חורכים במים

נערי "מבואות-ים", בית-הספר לזיג במכ-מורת, עשו היסטוריה, כשיצאו לזיג דגים והעלו ברשת... 42 מלהים ונחתים מאוניית מלחמה תורכית שטבעה ליד פאפוס. "אל תשאלו איזה בידור" — סיפרו הנערים הנלהבים לחברותיהם בשעה שתיארו לפניהן את מסע ההצלחה. הכל חיו שמ-חום ועליונים, פרט לקונסול התורכי בארץ, שועם ללא חרף, תבע לגרש את העיתונאים, ועל כל שאלה הגיב בחריפות דיפלומאטית, "אין תשובה".

הבהרה

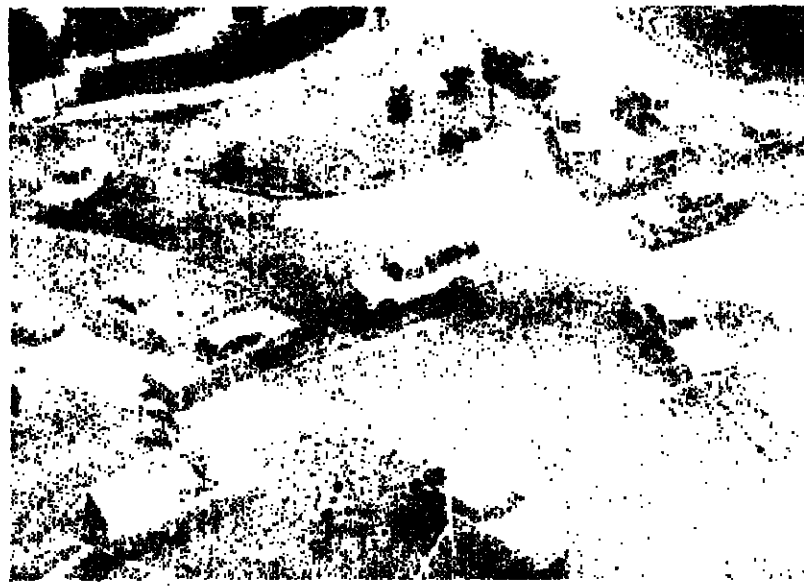
בעקבות פרסום כתבתו של מרדכי גילת "צדוק רודף צדק" בגליון האחרון של "החלב" נתבקשנו על ידי השופט המחוזי ד"ר י. בוזק לחקן טעות מצערת. מסתבר כי לא הפילוסוף הישיש. פרופסור הוגו ברנמן. הוא שהעמד בוטנו למשפט על "גניבת" חפון — כפי שפורסם בכתבה — כי אם פרופסור אחר בעל אותו שם. עם פרופסור הוגו ברנמן הסליחה.

עדיין דיין?

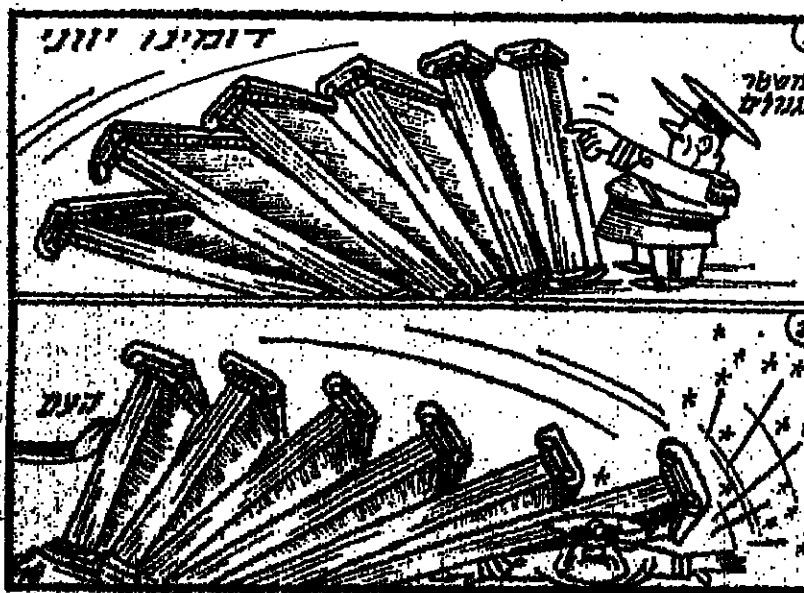
הממשלה קיימה סוף סוף דיון בבעיה הפלשתית-נאית. דומה שממשלה זו, שלא כקודמתה, אינה מתעלמת מהבעיה ומוכנה אף להתמודד עימה. ה"סיבוב הראשון" בכני-סת הוכיח מה רב הקיטוב.

מ"הליכוד" ומה"מפד"ל" — יודענו למה לצפות, אולם הצהרותיו של דיין הוכיחו, כי האיש לא למד דבר. גשרים פתוחים מכאן ואופציות סגורות מכאן, בתוספת תצעות: ל"אזרחות כפולה" לתושבי הגדה, זכות ההתנחלות ונוכחות צבאית בכל מקום ביחוד ובשומרון — הן רק חלק מהצעותיו המרגיזות שלא עמדו לא במבחן הזמן ולא במבחן המציאות...

פחות השגל

העם היושב בחושך לא ראה אור גדול, ויש-בי בארץ צלמוות אור לא ננה עליחם. השבוע היו המון הפסקות-השגל ובילינו בחושך בשיחה ובשינה. חברת-החשמל מספרת על קלקול בתחנת-הכוח של אשדוד, ואילו אצ-לנו במקרים האוכל התקלקל. אל תשאלו, מה היה בתל-אביב כש-הרמזורים לא עבדו...

A high-contrast, black and white portrait photograph of a man, likely a historical figure, wearing a suit and tie. The image is framed by a thick black border.

A black and white portrait photograph of a man with dark hair, wearing thick-rimmed glasses, a dark suit jacket, a light-colored shirt, and a dark tie. He is looking slightly to the left of the camera. The photograph is framed by a thin black border.

[illegible]

המשיא ומתן של המערך

עם המפד"ל נוסף. עדיין אין לדעת אם תהיה ההצעה הזאת היא רק אנתומה - או שהיא סוף-סוף תתממשל עם הקטן ויוביל אל בורז אם היתל עשניה - אם נטרק ונבעלז אינ מחתיב בשנש וכו' ולוחז וגברר שש' אל נגלל ולוחז והמפד"ל עזר חשבו לחיז הקואליציה; מכונן - בלי שישלט מן הממשלה חלק מהחשופים ח' נוכחים; ליע, ר"צ.

יח' אב בורז: אין לבז רוחש ובהז יחידה למפד"ל - אל נקוטל שרומעמט-מח' מינז יחידה למפד"ל -

אני מושג, אני מחלם — ואני מבקש לי אתגרים.
חזרתי למחשבה, רעיונות, מובנים, שאפשר לתחברם אחד.
שקד לתחבר אחד. כלל של דבר, אני ממשל לי פאזלי
ביום שלישי ושני, אלקטריק בענייני הדות — ואני מרגע
אדם בבית: מחדש לו את מחוגי הרבנים הלומים
על קטשורים בה, מה אני מרגע שם, לאבנתי ולצעירי
דוית הקטשורים, הדוית-מחשבת, דלות-ביטוי (מחנות) ה-
יכולת, כמראה, לרור בכשיח אחד: עם בקיאות ודורות
ולחלתי...)

ש"ר למנהיגי המפלגה הקשישים, הדוכן
היה בורג וקוטטור וסאל וצבי ברנשטיין - נחא - כבר
בסקרומנות אבל אינך יכול שלא להשמוע לבדויותם
קטומותם, ובהור למדן לאיתן עד תועה חכמ של גשגן
ששוחות הקדמים, תראנונים נוחותונם, חני אומר:
ח"הים ששם, חרם מאיר בריאל, חרב הורה לוב
חני מרמון, אשש ששששם ומעלה מרנס-צירוב אינך
חור ורעננות, שלשם על דרכם, על אשיות, אבל
חכמה חמד לרדובם על חלקים חורים, בחירות, ובשער
חכמות השוללים חצונות, חרובים מילון בריאל, חני
כל אחד מהם - ששור רבא, ואני מען לומר ש-

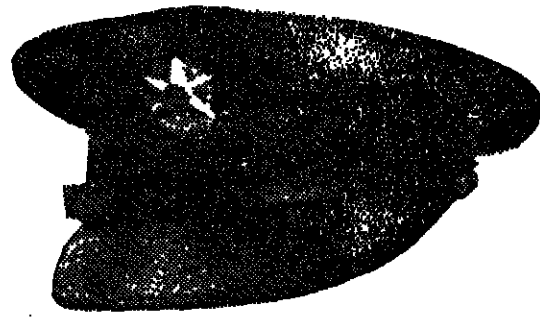
A black and white portrait of a man with dark hair, wearing a suit jacket, white shirt, and dark tie. He is looking directly at the camera with a neutral expression. The background is a light, textured gray.

A high-contrast, black and white portrait of a man, likely a member of the Black Panther Party, wearing a beret and a patterned shirt. The image is grainy and has a stark, graphic quality.

[illegible][illegible]

100

המשטרה שני

המשטרה הייתה חמיר מן מועדון סגור, ומכיוון שהרבה לא פעל לטובתה, היגענו למסקנה כי אם אנו בסדר או אין כל סיבה שלא נפתח את עצמנו כלפי חוץ, זה היה אחר התהליכים שעברה המשטרה ואני חושב שהוא היה מוצדק לחלוטין.

ועוד דבר: אנו מוכיחים בפעם לפעם מחקרים על המשטרה אצל כמה חברות חקר רציניות ואצל המכון למחקר שימושי באוניברסיטת העברית, ומחקרים אלה, שי סיפלו גם בנושאים האינטימיים ביותר של המשטרה, מעל בכמה כיוונים: ראשית, ראינו את עצמנו במראה שהיא לא שלנו, כלומר בעיניים אובייקטיביות; שנית — המחקרים גרמו לכך שאנשי המשטרה התרגלו לדבר ביהירות חסר שיות והציבור למד לדעת כי הגוף הזה הוא בעצם זר.

דוגמה אחרת?

אחד ממחקרי העומק הראויים שנעשו בשבילנו קבע, כי יש להאציל יותר סמכויות על מפקדי חיריות שדה; כי אין להרבות בתיירות קטנות; וכי יש לעבוד עם חיריות גדולות אשר לתן יש רגלים דקות בשטח. אנו צריכים את המסקנות האלה ותדבר הוכיח את עצמו: הציבור הרגיש בדיכוי כי הוא מקבל שירות יותר טוב, אבל הוא לא חמיר הבין מדוע זה קורה, ולא ידע להגות את האמצע של הסיבה המתמחה.

הייתה בעייתנו

הוכחת את הציבור — אתם רגילים לנרש?

בהחלט. נעשה עבורנו סקר מיוחד שבאן את יחס הציבור למשטרה ויש לנו תכונות מדויקת על כך, אני יכול לגלות לך, כי בחקירות הכיריות והמרחאות הגדולות בול-אייב, הסתבר לנו מן החרף אחרים שבוצעו, כי תעניין חזק ממדי את הציבור בקריה כואה שצריך להעדיפו על גוש אים אחרים, והחלטנו להכניס את משטר הנגבל.

אין אלה מסבס ויום את האסון הזה?

אני חושב שאין היום פסיקה לגבי מידת התחלת, ושכל התחשבות התחרות נחביר, השילוב היה מצויין ואני סבור שגם התוצאות טובות.

אורי מלחמי ישנה ברור כלל עליה בפשיטה, אבל הפעם נרשמה ויזיה — כיצד אתה מסביר זאת?

בשנת 1973, לפני המלחמה, הייתה ירידה גדולה ב פשיטה, אחרי כן הייתה עליה ועכשיו יש שוב ירידה. מצב חששית היום דומה לזה שהיה בשנת 1972 ובשנות 74. אחריהם נרשמה ירידה גם בחתירותיות. לא הייתי רוצה להקיש מסקנות אחרי תקופת קצרה של מספר שבועות, כי מורחיתם זה יכול להשתנות, אבל אני מניח כי בגלל מצבו הכלכלי הטוב של החרש ובגלל השחרור התרגומי של אלפי חיילי מילואים מהשירות הממושך, אנו עומדים היכן ש עומדים מקדם עדיין לראות את השטח המלחמה של המשטרה באורח טרש.

אתה מרבה במשטרת המלחמה והנוהי?

לא, ואני לך גם למה: אני פועם אמר להיות מרחוק... ויזיה והסביר, יש לך אחר ממונים מקומות? אתה שואל למשטרה חתונה?

אני יודע את זה מיוזמי או לא, אבל זה בהחלט אנונימי לגיטימי כוחות חרשים למשטרה וזה לך דבר קל, תאמין לי.

לאמירות לחקור בעת ובעונה אחת פרשיות, אבל לגבול זה טרם הגענו.

חקירת רצח עורך חתונה, אלי-מאגריי ונכנסה למבוי פתוח — האם כך היכן?

חקירות מסוג זה אינן נסגרות, כרגע יש לנו חיריות מסוימות, ואנחנו יודעים חרבה יותר ממה שאנו יכולים לומר, אבל המשטרה אף פעם איננה מפרסמת דברים, אם אינה יכולה להוכיח אותם.

אתה יודעים אם מי ביצע את הרצח?

אנו מניחים שאנו יודעים מהיכן בא העניין הזה, לא סגרנו את החקירה, אבל מכיוון שברגע זה אין לנו חתר על מה ללכת. ותוספת החקירה.

החוקר צריך לא

האם מופקדים על המשטרה יחידים ממונים? הברי מנסה, שרים אנשים וחוקרים אחרים, אינם מנסים להתקרב למקרים במהלך החקירות? בפנות הדי במורה — זה לא קורה?

בעניין הזה אני רוצה לומר לך דבר בלתי מקובל לשבחה של מדינת ישראל: זה כבר הסך לאקסיומה שאי אפשר להתערב בנעשה במשטרה. אי אפשר לעשות זאת משום שהדבר איננו חוקי וגם משום שהמשטרה בארץ יצרה מסורת כזאת שהיא, מתוך לתחום, דבר זה גובע לדעתי מהעובדה שבארץ המינויים במשטרה אינם פוליטיים ותקציבים אינם-נבחרים כי אם אנשי קריירה, זה הכול לא קטן!

בעת האחרונה נרשמו יותר מדי מקרי רצח שלא פוקנטו. מה הסיבה לכך? האם יש כאן, לדעתך, תחומים של הפשע?

העניין הזה פשוט מאוד: כאשר בעבירה מסוימת מעורבים אדם אחד או שניים, כאשר העבירה מבוצעת באופן כזה שהיא איננה משאילה סימנים, לא סיונים ולא אחרים; וכאשר האיש תאחד או חשבים חסרים מוסיבאציה ואינם גורמים אחרי יצרים שונים כמו פסיכוס — וכאלה שאינם גורמים ישנם רק מעטים — קשה למענה את המקרה. אתן לך דוגמה: אם אדם שדך ורבה כסף, חוסף הוא צריך באיושנו מקום לצוד החתונה, אדם איננו נהנה מכך שהוא ישן על שק כסף, הוא רוצה להוציא אותו, להתנאות בו, להופיע עם מכונת מבריקה ולהתגורר במלונות מפוארים, משום צריך לקרוא לו, כאשר כל זה אינו קורה ואין עקבות, אנו נחקרים בבעיה שגם משטרת אחרת בעולם נתקללה בת קשה ללכת וללוא בחקירה.

תוכל להמחיש זאת?

בהחלט, לפני 10-15 שנים, איננו זוכר בדיוק, נרצח כמה בחורות בדרך שבין פתח תקווה לחדרת, ועד היום לא ידוע מי ביצע זאת. זה היה זה נוסף, ואין כל רמז לתחום הרצחיים, בוויזיה של אחת הנרצחות לא נתגלתה עד היום והיא טמונה באיזה מקום מתחיל, אם לא תחיל אינושתי אינדיקציה, לא ברע גם להבא היכן היא קבורה.

בשנה האחרונה חל שיפור רציני בחקירת המשטרה בענין הציבור. ספק אלה מסביר זאת?

ראשית אני שמך לשמוע זאת, קשה לי אמנם לעיין סיבה מסוימת, אבל נכון הוא שבחוקות האחרונה שינוי כמה מעמדות וחסר שלנו.

למשל?

דיר מתניהו פלע — שחית בעבר קצין בכיר במטה הארצי — מטעיל לחץ על צוות החקירה ומנסה לחבל בעבודתו. אתה מוכן לומר משהו על כך?

לטענה זו אין רגלים, תאמין לי. האדם הזה אינו מתערב, לא ניסה להתערב, ואיננו יכול להתערב. לא בא בחשבון!

14 שעות בלילה

לשוננו של מסכיל המשטרה צחה ומעוקצעת, חשבותיו מנוסחות בבחירות רבות, ותופעתו נאח ומשכנעת. רבי-ניצב שאול רוזנלוי משרת במשטרה 25 שנה ברציפות (בקרוב ימלאו שנתיים להעברתו במסכיל) ונחשב למסכיל הטוב ביותר שהיה למשטרה ישראל. הוא אדם משכיל, חרוץ ויסודי, לוקח את העבודה ברצינות, משקיע בה ורבה מאוד מחשבה, ומנסה — וברור כלל בהצלחה — לתחם אותה.

מה שעות ביממה עובד מסכיל המשטרה?

מחו של אדם הנושא במשרה מסוג זה איננו חל כלל לעסוק בעניינים אלה. לעולם איננו יכול לתחם את עצמנו, תבועות אף פעם לא נפתרות כולן עד הסוף, וגם כאשר אחת עוסק בדברים שאינם קשורים לעבודה, המחשבות שלן בשארות קשורות. אם לדבר אצלי על העבודה בממונים של שעות, אני עובד בדרך כלל בין 12 ל-14 שעות ביממה, אבל זה, כמובן, אם אין לי עיסוק מספיק בלילה...

אתה מתערב אישית במהלך החקירות?

ניחול חקירה רצינית, בניגוד למת משתמע מהסרטים ומחשבות הבלשית — הוא היום עניין של חיסכון מוקדם ושל תרבה מרשבת. פרשתי חילד חתונת מיוחדת ודוגמה טובה לכך: החקירה המתעמת במבוצים סרטיוריאליים, לא כל האנשים המעורבים בדבר התגוררו בסביבה אחת, העבירות בוצעו במקומות שונים והיו צריכים לעסוק בכמה משרות פעילות: לחקור אנשים, לבצע חשודים, לאתר את החרד שבו החוק חילד, ולהצליב ידיעות שונות שלוקטן. זה היות מבצע מסובך ביותר, אשר בלי חיסכון רציני, לא היה חלל.

היכן, אם כן, היית אתה בתמנה?

תראה, כאשר מדובר במעשה פשע חריג, אם בשל כך שיש לו אספקט ציבורי ואם בשל כך שיש לו משמעות עמוקה אחרת, אני צריך לקבוע איזה מאמץ תשקיע המשטרה בעניין, איך תנהל החקירה, על ידי מי, באיזה סדר, גודל, ומה תהיה חזירות ותיוח. שאקבל כל זאת מוסל, כמובן, על המסכיל, במשרת חשיפת חילד קיבלתי ריאות לפחות פעמיים ביום, ויחתי עמוק בתמונה.

אתה מספיק בעת ובעונה אחת בחקירת הנגיבות באבוי רורם, בחקירת החשדות לגבי אי מרשים כפשים כפס אים-בריטניה ובבירית פשיטה חוזמת של מטען חפים — איך אתה מתחברת עם כל כך ריבה חקירות? מהו סדר חשיבותיות שלכם? האם חקירה אחת קשורה לחקירה אחרת?

ישנן כל מיני אשירות — ואתה מתחילת ון שהחברות — אבל בדרך כלל לא קיימת בנושא זה בעיה. את פרשת אבירודם, כלי שאמרת, מנהלים שלושה אנשים, ואין את מרשת חבוק חוקרים אנשים אחרים, למשל, אלה הם כלל כלבים, רואי חשבון, פסיכוסט ומחלי, סטרים, הם עוסקים עבדות שונות לגמרי, מוכן כי יש לן באיזה מקום נבדל

אם להודות על האמת, לא הייתי רוצה להיות היום בעליו של מסכיל המשטרה, רבי-ניצב שאול רוזנלוי: מצד אחד חסרים לו בין 2,500 ל-3,000 סיירי רחוב ותנועה; מצד שני נאלצים מיקודיו לעסוק גם בנושאים בטחוניים כבדי משקל ולטפל במשמר האזרחי; ומצד שלישי ממשכיכים הוא ואנשיו לבקר את קיני הפשיעה, ולהלם נויסטופ בביריות, ולעשות סדר בכך.

אבל זה עדיין לא הכל: מי צריך למשל לחקור את חתולנה על הנגיבות באבירודם? ואת רצח עורך חתונה וערבי אל-מאגרי? ואת החשד לעבירות כלכליות חמורות ככנס אי-בירטניה? ואת כרטיסי חוטא במשעל חפים? ונושאים הלל, שכל אחד מהם כבר יותר מחשני, מוטלים על כתפיו ותרבות של מסכיל המשטרה, אבד המסכיל איננו מאבד את חזקתו ואיננו נהל, הוא מטפל בכל בעיה ובעיה, לומר וחסב את הנושא, מחליט מהו סדר העדיפויות, ומצליח לחזי את העגלה קרימה, עובדה: עבודתה האינטנסיבית של המשטרה בשנתיים האחרונות נראת בימים אלה פירות, בפשיעה חלה ירידה מסוימת, ותדמית המשטרה השתפרה מאוד. זה הישג בלתי מבוטל.

שאלנו: המשטרה חללה באחרונה לחקור את החשד לנגיבות בחברת "נתיבי נפט" — היכן עומדת כרגע החקירה?

השוב: העניין הזה נחקר ע"י צוות מיוחד של חמסת וארצי ויש בו תרבות בעית, מדובר בנושא מסועף ומסובך, שמוכיל עד טייואן, ואנחנו בודקים עכשיו ברצינות רבה את חתולנה של עובד החברה.

ואם היה חשד שהחתולנה מוצגת מהאמצע?

כשום אופן לא: בא אדם ומספר סיפור ווחי בהחלט זכותו. אנו לא נגיד לו מראש שזה כן נכון או לא נכון. אדם מספר סיפור שעלול להשתמע ממנו כי נעשו עבירות מליליות, או יש אינטרס לבדור אם זה היה או לא היה. המשטרה שותפת לאינטרס הזה ואני שמח לומר לך שגם תחלה, נתיבי נפט.

משלב זה, על מה מצביעה החקירה?

עדיין קשה לומר. כידוע לך, יצא חוקר מיוחד לטייואן כדי לבדוק את האגיה שלחית העמס תציד מאבירודם, וזהו עדיין לא חזר.

אני: קשה אולי לעמוד את האגיה בדרך, אבל בשל כך נהנו חית להשליך לים, פתורות וצויר העלולים להפיל אנשים — אינן פבור כך?

כן, אפשר היה לעשות זאת — אבל אני מניח שאם אכן זה נעשה, אנו נרע על כך.

כמה אנשים מונה צוות חקירה במרשת מניין ו?

זה חלוי בצוות חקירות של חשיפת חילד מיוחד, למשל, חזי 23 חוקרים, וחזי חקירות שחזי, תרבה שחזי, במרשת אבירודם מספיק עתה שלוש חוקרים, אבל כלי שלא יתקבלו ממשנים לא נמונים יש לעיין, שחם נעורים מעורר המשטרה רבד ואם יבקשו סיוע, יקבלו אותו מידי.

עוסקים במאורעות: עניין כי מבקר חברה, נתיבי נפט.

מ"יזכר" האשטוריה
שאול רוזנלוי
בראיון ל..חותם:

* חקירת גניבות באבירודם
קשה ומסובכת

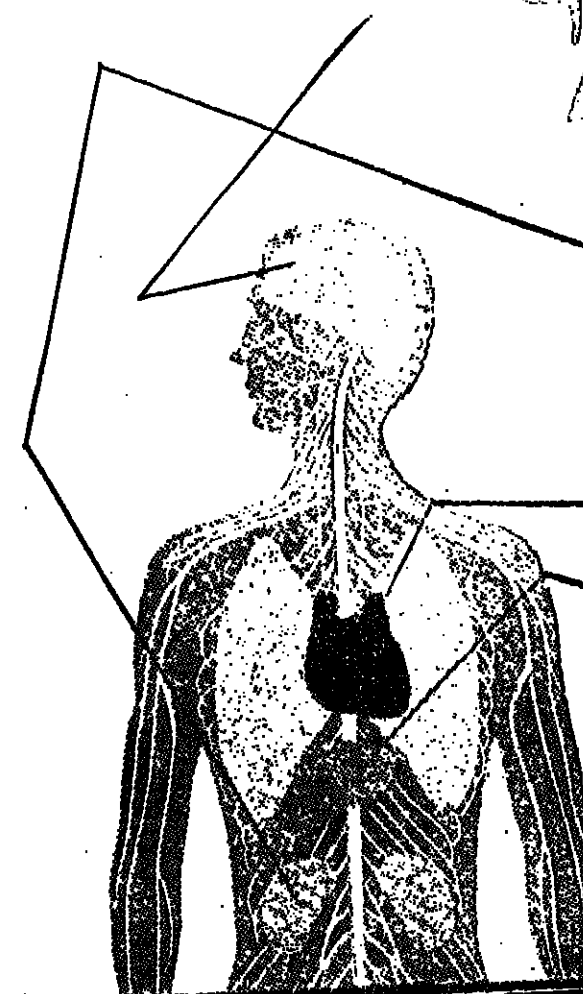
* אם מהאניה שהפליגה
לטייואן הושלך לים ציוד,
נדע זאת!

* משמרהגבול הוכנס
לחל-אביב בעסבות מ"מצי'
מחקר שבוצע בחומת
המשטרה

החוקר צריך לא

מאת יהושע סובול

הנה גולני (שם בדוי) שתרם את נסותו למדע, מוכן
לדבר בחפזיות רבה על חושא, אך אינו מסתמך
שוחרר בשמו המלאחי הסיבה בניחשטסתח מחננים
לקח שיודע ברבים כי תרם את נסותו ויש סיבה נוס'
גורמה מבין השפתה צטרף לעדה בקרב חילי מס-

[illegible]

לרומאים לקבל ביתך עלות את הנחלות וזה וכן
לצורך לימוד ומחקר. ורומאים שצוירם והרומאים
יוצא רצח לחסר את יצרן רומא הנחלות. והרומאים
היו בל שנים רבות בתקופה שבה מקדשים
שלם ובגני בל על רוב הנחלות בתים
הדברי ויחידה. שורה של בשר בלילה למקדש
אין חרמם הנחלות. ואתרים בלילה ויחידה
בתלול חוקים שרבים. והרומאים והרומאים
היו בל שנים רבות בתקופה שבה מקדשים

[illegible]

הכרזת מלחמה

קריזן

התשובה "הטוטאלית" לקשקשים

"קריזן" השממו החדש של "וולה" נגד קשקשים

בשנים אלה יצא לאור באנגליה ספר זכרונות על מלך הבמה האנגלית, סר לורנס אוליבייה, הספר מנחה כמעט מוקד ווטא, כאשר הוא מרכיב מבי-30 ראינונו עם מוזי-איי, במאיים, שחקנים ומבקרים, מאלת שפכד בקופות שונות שכם אחד עם חשוק ודגול (ענת מנהל החיפיון האנגלי והלאומי), כך נוצר מידקם בלתי-אחיד ומחוסס, הנכיל קנדות ראות שונות ורבות, מעין חתך של 50 שנות חיפיון אנגלי שוליבייה עמד במרכזה.

אחנה מעניינת אולי במיוחד, והיסטוריה הצעירה ביותר (אך שהינה כבר היסטוריה) שבספר, זו של שנות ה-50 המאוחרות ושנות ה-60, שעה שהשחקן המודקן, שהיה אז באנגליה כבר מעין "מוסר", עשת מתאום הסנית של 180 מעלות, חורק עצמו בהחלכות למים הקרים של תחפיון האנטי-מימסדי דאו, שכונה, החיפיון של כיו השטיפה והמטבח, סר לורנס פתח בכך הקופה קצרה אך פוריה ביותר בחיפיון האנגלי.

אסתר כמעט לומר שהחלחת של הקופה זו היא בהח"לטת התאומית של אוליבייה לשחק במחזה של מחזאי צעיר וכמעט אלמוני, בשם ג'ון אוסבורן, מחזה זה, "ה" בודד, הגיע תודות לאוליבייה למינסט עצום, הוא הוצג בביתו של טוני ריצ'רדסון, הבמאי המייצג של קורס, עם אוליבייה בתפקיד הראשי, בשלוש גרסות, והפך סרט לחלף קטעים מתחיון עם אוסבורן כפי שנחבא בספרו

"וולה" - מוניטין בינלאומי לקוסמטיקת השיער

לאחרונה נתקלים אנו בעולם הבידור במעין בולמוס של זכרונות: "אמרקורד" של מלינג, "העוקץ", "הלילה האמריקאי"... אופנות נוסח שנות ה-50, ה-40, ה-30... מעין רוח נכאה של נוסטלגיה, של ערב שקיעה... ובעולם המדעיים עלה כפורח סוג חדש של ספרות: ספרי הוכ"רונות על ושל כיכבים, מאלה ש, עשרי הקופות.

בשנים אלה יצא לאור באנגליה ספר זכרונות על מלך הבמה האנגלית, סר לורנס אוליבייה, הספר מנחה כמעט מוקד ווטא, כאשר הוא מרכיב מבי-30 ראינונו עם מוזי-איי, במאיים, שחקנים ומבקרים, מאלת שפכד בקופות שונות שכם אחד עם חשוק ודגול (ענת מנהל החיפיון האנגלי והלאומי), כך נוצר מידקם בלתי-אחיד ומחוסס, הנכיל קנדות ראות שונות ורבות, מעין חתך של 50 שנות חיפיון אנגלי שוליבייה עמד במרכזה.

אחנה מעניינת אולי במיוחד, והיסטוריה הצעירה ביותר (אך שהינה כבר היסטוריה) שבספר, זו של שנות ה-50 המאוחרות ושנות ה-60, שעה שהשחקן המודקן, שהיה אז באנגליה כבר מעין "מוסר", עשת מתאום הסנית של 180 מעלות, חורק עצמו בהחלכות למים הקרים של תחפיון האנטי-מימסדי דאו, שכונה, החיפיון של כיו השטיפה והמטבח, סר לורנס פתח בכך הקופה קצרה אך פוריה ביותר בחיפיון האנגלי.

אתה דומה לי
אתה אוהב להתפאר

וכך מתאר אוסבורן את מעמדו של לורנס אוליבייה, בעת שנפגשו לראשונה: "הוא חיפיון לי חיי או, כמפוט, "וזה החלכותי של הבמה האנגלית, הם

שיחקו תפקיד זה בהתמסרות, ונראה שנהנו ממנו מאוד. בכל מקום הופיעו מילוא הדיר, התגלמות שחקני שקס"פיר - והבולבול, מוכן שלא יכולתי אף להעלות בדעתי שירצה לשחק במחזה משלי, ובספר לי, שכשראה את "הבט אחורה בועם" אמר "המחזה הוא, החיכת הארה", אך אחר כך פגש משהו שאה דעתי העריץ, והלה אמר לו שטעה בהערכתו ושעליו לראות את התצגה שנית, על כך לקחו בו במקום מונתי ונסעו ל"ריאל קורט", הם קנו כרטיסים ונכנסו, ותנה החבר ללם שמוצג מחזה אחר, בו שיחקתי אני, אחרי התצגה נכנס אלי לארי (כך מכנים אותו צעירי דאו), והציע לי תפקיד בסירטו, "מקבת", אחת דומה ליי, אמר, "אתה אוהב להתאפר", ואכן צדק...

בכך נגמר העניין, והייתי מופתע לחלוטין כשחילסון אלי למחרת היום ג'ורג' דווין (מנהל של הריאל קורט) ושאלני אם אין לי במקרה, במחזה החדש שאני כותב, תפקיד בשבילי, "המלך", הרי הייתי אז עוד כמעט אלמוני, תחפיון כשיחקו סוג גימל - ומתאום, לא, לא הבינתי מדוע רצת בכך, אך היום אני חורבם שלארי, שאינו אינ"סלקסואל במחזהו, מגיע למסקנות שלו בדרך מחירה משלה, אני מניח שמתאום אמר לעצמו משהו כמו: "רגע! ג'ורג' דווין הוקו עושה שם מעבר לפינה, בריאל קורט, משהו חדשני, שאסור לי להתעלם ממנו אם יש ברצוני לצעוד עם הזמן משהו תחנן לי לקידום הקריירה שלי?" וכבר שיכנע את עצמו שמצא דרך קיצור לאמת עכשווית חסור בה, כאילו די לנשאל אל מעבר לפינה - וכבר אמת זו

ברשותי, אך אצלו זה אכן פועל איכשהו... אתר כך, כשוכרתינו טוב יותר (אך מעולם לא היינו באמת מקורבים), גיליתי שהוא גם מבין מעט לתפקידיו המודרניים בדרך מורת, פשטנית בעצם, לגמרי מתחנן, דרך שהיא תמיד איכשהו מאמצת במיוחד מהבחינה התי"ת, כך תגדתי יום אחד לכייתו שעה שהתכונן לשחק במחזה עצמי משל סטופרד, ומצאתי יושב עם רשמי-קול, עליו מוקלטים מטרים על מטרים של טקסט בעיני של נטינגהאם, והוא התעקש ללמוד את הניב הזה לדיקטוקס ולחקותו, וחי"קיד בות כך סיפר לי, שביעות של עבודה קשה, המור הוא, שמרוב שהיה מרוכז בצד הסכני, התעלם לחלוטין מהדברים האנושיים הרבים של הוטסטס, כך יצא המחזה בעצם נפטר, ובכל זאת הוא נהא שהתעלה לסימנת התי"ר"סום... אני חושב שמאנתן סיבות החל מתאום לתעניין בג'ון מלאיברים (השחקנית הצעירה אותה נשא לאשה לאחר זמן), אני מתכוון בשחקנות, כי נישואי עימה הם ענייני המרטי: טוני ריצ'רדסון וג'ורג' דווין היו משוכנעים שהיא הטיפוס ותרש של השחקנית הממנית, בהנחה משה"קת את המציאות כפי שהיא, בגינעד לברק המשחקי של שחקני המסורת הישנה, אני סבורי אחת, אך הוא שמע, שהתכנע - והציע לו תפקיד ב"בודד"...

ברשותי, אך אצלו זה אכן פועל איכשהו... אתר כך, כשוכרתינו טוב יותר (אך מעולם לא היינו באמת מקורבים), גיליתי שהוא גם מבין מעט לתפקידיו המודרניים בדרך מורת, פשטנית בעצם, לגמרי מתחנן, דרך שהיא תמיד איכשהו מאמצת במיוחד מהבחינה התי"ת, כך תגדתי יום אחד לכייתו שעה שהתכונן לשחק במחזה עצמי משל סטופרד, ומצאתי יושב עם רשמי-קול, עליו מוקלטים מטרים על מטרים של טקסט בעיני של נטינגהאם, והוא התעקש ללמוד את הניב הזה לדיקטוקס ולחקותו, וחי"קיד בות כך סיפר לי, שביעות של עבודה קשה, המור הוא, שמרוב שהיה מרוכז בצד הסכני, התעלם לחלוטין מהדברים האנושיים הרבים של הוטסטס, כך יצא המחזה בעצם נפטר, ובכל זאת הוא נהא שהתעלה לסימנת התי"ר"סום... אני חושב שמאנתן סיבות החל מתאום לתעניין בג'ון מלאיברים (השחקנית הצעירה אותה נשא לאשה לאחר זמן), אני מתכוון בשחקנות, כי נישואי עימה הם ענייני המרטי: טוני ריצ'רדסון וג'ורג' דווין היו משוכנעים שהיא הטיפוס ותרש של השחקנית הממנית, בהנחה משה"קת את המציאות כפי שהיא, בגינעד לברק המשחקי של שחקני המסורת הישנה, אני סבורי אחת, אך הוא שמע, שהתכנע - והציע לו תפקיד ב"בודד"...

שנתלבש מסכת גומי...
למעשה רצה בתחילה שוויוניאן לי תשחק שימו (שמו ששיים, ה"ליידי") והיה להם חשוק מאוד לשחק יחד, וכל השם התאונן: "הצרה היא שוויוניאן יפה מדי לסוג כזה של תפקידים... וכן מה תחזוכו ב"יגום ברצינות מלאה על תאפשרות שוויוניאן חלכש מסכת גומי שתכסר אותה, לדעתי היה זה רעיון מנחם, אך למרות שלבסוף לא שיחקו במחזה, והיתה לה השפעת גדולה על הבימוי, כאילו היה שחקנית ראשית במחזה.

היו בחורות הרבה אינטריגות, כל חברי היו משוכנעים שהיא כורה לעצמו כבר, שהשתחמחה במחזה היא שיגאה גוראות, וחס אביו לו ואח כל הית, כך שררה אווירת מחנה, עלי לומר שרוב חברי המינסט הם גראו לי כאנשים משופשים, הם רק אמר לי כל הזמן כמה הוא נמלא, וכמה מחזות מנעלי, מוקדח ראחום צוקי כמגל... עוד ערב הבכורה רצו שתפחת יחד.

שאלה: האם הייתה פמנה פוז?
לא! לא! ותחילת לשחק את ארכי רייס, הבדדן, והיא עמד בהתחייבות, היא חששה, וזר הסיבות שהביאו לשחק חן לא-חזקא תברחיות, אך אין לשכח שבימים חמה וזה יח מעין משהו של אומץ לב וחזקה יצאת וזמן, כיום עדיין אתה בולט כל ה"גדלים" אצילי גלגלה, הם משחקים בבקר 30 טאונד לשחק ב"גראו" וזה גראה

לכולם טבעי, אך בימים ההם איש לא חלם אמילו על דבה מעין זו, ואוליבייה הוא שהיה משלם הדרך, ובכך גם סילס דרך לפריחת חרשה בחיפיון האנגלי, יש להעריך זאת במיוחד כשלושקחים בחיפיון שהוא מרדע מאוד למעמדו כשחקן הנחשב לחלק מהמימסר האנגלי, לאחריהם הנובעת מכך, זה גולד אצלו אולי בימי המלחמה, נטייתו זו לחרש שהוא - אנגליה, או לא ראה עצמו סתם כשחקן הממשיך לשחק תפקידים, כי אם כמי שתורים בכך למאמץ המלחמה, הוא ביים ושיחק או את הנרי ה"5, לא כעבורה על שקספיר, כי אם, "לחיוק המוראלי" של העם.

הקומיקאים יודעים לכיף קומה

שאלה: האם לא פחדת שפירסומי יצל על המחזה, ששם עברי הוודי ששחקן בולבאר, לא יצליח ללם שחקן מיוזיק-דור מודון כפוז ד"ר?
פרסומי באמת הפריע לשווי המסקל הפנימי של ה" מחזה, אפילו בסרט, אך זה שהוא יוכל לגלם את התפקיד - ידעתי, אני אף לא היה מעורה ברקע החברתי של המחזה - הרי קומיקאי גדול הינה, לכן ידעתי שעמתי בתוכו הוא יודע שהוא אדם חליל, איני מתכוון בכך שהוא עצמו ריקן, אלא שהוא יודע מה פירוש לחוש עצמו מרוקן, כל הקומיקאים מכינים סוג זה של תחושות, התחושות שאחיה דרגה ג', ה, שאתה מאכזב, זאת כביסם שכל הקומי"קאים יודעים עמוק בליבם (ויפגינו טביעות רצון עצמית

הבנת אתורה ענל סר לורנס

ככל שייכנינו) שיום אחד יהיה עליהם לכיף קומתם... חוז מוח הינעתי למסקנה שיש לו לאוליבייה תוכנית תיחודית לחמוש אינטליגנטיבית ולעלם, בכל נקודות השיא של הקריירה שלו, את פנימות חלב את חלף וזרות של התקופות ושל עצמו בת כך הופעתו בזריג ה"פ במלחמת על אף שהייתי נער, חשתי שזה היה ביסודי לטשטיריטות של כלנו, לאמוננו שיבוא עולם טוב יותר, כך הופעתו ב"ב, בודד", שהיתה ביסודי לעניית, לעשרה המסרית שלנו, בשנות ה-50 המאוחרות.

לעומת תערכת חיונית זו של אוליבייה השחקן, מבטא אוסבורן הערכת שלילית כלפי אוליבייה הבמאי: "...כל השחקנים גופלים בשלב מסוים של הקריירה שלהם קורבן לרצון להכניס את אצבעם גם להכשיל בילה, אך מרשב שיוותרו מכך, כי היוו תגנעם בכל שישה, אישה שהיא בליבם נגימתי ש להם תמיד רוצשת שנתכחזם על הבמה בעצם מספקת... וישנה כמובן גם הקטנה.

באשר לסרטים - לא תורשטני כלל מ"מחלטי" שלו, ולמרות שותלבתני, כאמור, בעצרי ה"5, הרי בינתי לבין עצמתי: כעבורה בימי זה היה כשלוף, כל השחקנים שם פרט לאוליבייה שיחקו איתו, כל דרעיון להתגליל את חסרם מחצנה אלוכסאנית לא בראה לי, וסצנת הקרב על פי אינגשטיק ויחיה וזרחית, מרשב כשמשחים אותה עם המקור, באשר ל"אוהלר", כל הירושל להפקיד בראה לי מנותח (למרות שרק שחקן בשיעור קומות יכול היה בגלל לתפ"כר אוהלר זה את זרמפוט, ובכמשי, ורגי" את יאנו, לא שפילי הוא שחקן גרמ, אודבת, הוא מהשוכים, אך מול אוהלר כות צריך היה להפסיד יאנו שונה לגמרי, בעל אותו סיעור כות... בעצם התרשפתי רק מבימיו ל, דוד חנניה" לצבוב אך זה היה באמת בימי יצא מן הכלל באיכותו..."

הערכת שלילית עוד יותר יש לו, לאוסבורן על "א" ליפוח כמנהל החיפיון הלאומי: "כמו כל האנשים תורשבים את השכלתם ללקיות, לא פסד על החיכוחים והאינסטינקטיביות, מוסר, עצמו ליד, "אקסמאי" כקגט שיאן (חמנהל האפגנתי בחיפיון הלאומי) כל השחקנים הגדולים מטריו או עוכה, שמחתי כששפעתו שהחלף לעולם את התגלית.

ובכן, עשרי סנים של מאמצי פילוס דיי - הן כשלונו ד"ר, כמו כל המעשים הנצונים והנחשבים באמא"י - ענה אוסבורן.

הובא לדפוס ע"י רות חון

כמו כל הגויים

צביה בן-שלום

מתחילים את הדרו וסומעים דיווחים על המלחמה. על דיווי מועצת הבטחון. הצבא הועמד במצב הכן - הצבא פלש - האווירונים הפציצו - בית חולים נהרס - ישיבה דחופה של מועצת הבטחון - הממשלה דנה במצב - שליח מיוחד של נשיא ארה"ב המריא - מחי עמדת הרוסים... יושבים מול טלוויזיה, מפצחים גרעינים ורואים יריות. משהו מצהיר הצהרה, משהו מזהיר, משהו מאיים. פותחים את העיתון, מעיפים גנב בכותרות ראשיות, קוראים בעיון את הפרשנות. או מחוץ תפרוך או לא תפרוך מלחמת העולם השלישית? זה מה שמעניין אותנו. - למחשבות עולם פורצו בגלל סיבות פחות חשובות. פעם רצחו איזה נסיך בטאראיבוב, פעם כינו רדימות גרמנים בדאנציג, הפעם זאת יכולה להיות פלישה לאי... - שטויות - אומרים האוטומטיסטים - דאנציג וטאראיבוב לא היו אלא אמתלות. המלחמות פורצות כאשר חקרקה מוכשר להן, עודף נשק, משבר כלכלי, התרופפות השלטון, בעיות מים, נמיחה של תנועות לאומניות, איבה, גטופחת בגנתו... - כל הכבוד - מסכימים הפסימיסטים - ומה מכל אלה חסר עכשיו? והם מתחילים להסביר שנאט"ו כאן או נאט"ו שם, הרוסים נוגדים לנצל את השאנס כדי להתברר עוד יותר באיור... כך בודאי מדברים ומרגישים האנשים בכל העולם כאשר הקרבות מתנהלים אצלנו. מאוינים לריו, מסתכלים בטלוויזיה, מדפדפים בעיתונים, מתווכחים ביניהם, עורכים ישובים וכל מה שאיכפת להם הוא האם כן או לא תפרוך מלחמת עולם שלישית. כדי שחם לא יסתבכו בגלל איוו מדינות מטופשת במזרח התיכון. זאת בעצם תרגום רציני טובה להיות פעם אחת בחצי יובל כמו כל חמישים. לא להתרגש ממעבם של הצדדים הלוחמים אלא לחרוד לגורל העולם. אותה מרגיש לפתע שייך למשפחת העמים הגדולה ואינך אינטרסנטי. כל כובל כל שיעם בעד ושיעם נגד ושמעושת הבטחון מחליטה ושיעושה משיגים כוחות ושיח המיכה. אז מה? יסתבכו אותו או לא? אותו - כלומר את העולם כולו. גם אותו ככל הגויים? אנכן זה יהיה חוק-הגורל לא נורמאלי אם העולם יתלקח בגלל ניצוץ במזרח-התיכון? ולא ישראל אלא קפריסין תוכנס לחיסטוריה כנורס, או תתרוץ או כל מונח אחר המקביל לסאראיבוב ולדאנציג.

לקחי קפריסין

יהושע סובול

בעיה ושמה בעיה

(א: האינות הבעייתית)

חידוש גדול חידשו לנו רבין, והרוב בממשלה תנוכחתי: בעוד שגולדה לא שמעה עליהם, ובעוד שדין אמר שהם אינם, מוכן הרוב בממשלה להכיר בהם בתור בעיה, אך על פי עצת רבין סבור הרוב שלא כדאי לקרוא להם בשמם, מפני שלקראת להם בשמם מירושו להכיר בהם, ולהכיר בהם מירושו לדבר איתם, או להיפך, ומסתבר שאפילו הצעתו של שם-טוב לדבר רק עם אלה מהם המוכנים להכיר בנו ובזכות קיומנו, גם זה נראה יותר מדי, ובכן, הם ממשיכים לא להיות, הם ממשיכים להיות, "איננו", אבל בניגוד להיותם אינות סתם בתקופת גולדין, היו עתה הם הפכו לאינות בעייתיות, ונראה שרובן מוכן לעסוק בבעיית האינות הבעייתית הזו. מכל מקום, בתנאי שחורסון יסכים להתפלסף איננו בשמה של אותה אינות. ובגיתיים, כיוון שיש להניח שזוהי אינות בעייתית תמשך לעצק שהיא אינה אינות, וכיוון שכן הסתם נאסר אפילו לאוכרז בעיתונות, אותה זאת מעשיה, היו מוטב, מתוך נאמנות למינוח השניוני-המשכני, המקובל על הרוב, לכתוב כך: חוליה של שלושה מתאבדים בעייתיים, שאומנו במחנה פליטים בעייתיים בלונדון, נתפסה אתמול ע"י כוחותיו. בחקירה התברר ששניים מאנשי החוליה הם בעייתיים ממש, בעוד שאחד מהם הוא יליד עיראק, ואין לו שום קשר עם האינות הבעייתיות, מה שחורר ומלמד אותנו על טיוון של מדינות ערב לנפח את בעיית האינות הבעייתיות ע"י החדרת אלמנטים ממזרח-בלתי-בעייתיים אל בין שורות האיגודים הבעייתיים. בקריתם החדירה שני הבעייתיים כי הם נולדו בבעייתיות, וכי גילם ש עשרה ברחו אל מעבר לגבול, הם רואים את עצמם כבעייתיים מתוך הכרה, ודורשים זכות הגדרה עצמית בעייתית לכל הבעייתיים. עוד החדירה כי איגודים, האיגוד העממי הבעייתי הדמוקראטי, מבקש להקים מדינה בעייתית שבה יהיו יהודים ובעייתיים זה בצד זה.

בתגובה על כך אמר ראש הממשלה: בנינו לבין ירדן אין מקום לבעיות, ולא נרשח שאלמנטים בעייתיים יצרו בעייה מלאכותית בנינו לבין חוסיין, מה עוד שבעיית זו נטולת זכות קיום מחייתה מייצגת אינות בעייתית. אין בעיות...!

קפריסין -

הלקח המר

אהרון בכר

קפריסין חשכנה היא אות אזהרה מפני מה נלכלל את מעשינו בשכל? ביישוב-הדעת ותוך התחשבות וזכירה בלקחי החיסטוריה. ארץ שבה יושבים שני עמים היא חבולת של אבק שרפה - ביחוד אם שניהם נשענים על תמיכה מאסיבית מצד בני עמם שמחוץ למדינה. סטאטוס-קוו בארץ כזאת עשוי להיות חסר רעור ובר-חלום, מפני שכל הפרה קלה בשוויון-המשקל עלולה לגרור עימות התלקחות ממימית והתערבות מבחוץ.

מדינת דו-לאומית היא סיסמה נמה, שלא עומדת במבחן החיסטוריה - ביחוד כשחשנועטס האלומים שלה נשען על רוב גדול מעבר לגבול. ארץ-ישראל השלימה עם מעיט. ערבל גדול בתוכה, עלולה לחפור למחזורי חריבה יותר עזובה של קפריסין חשכנה - מפני ששרשרת ומצרים אינן שתי חבורות בברית נאט"ו ויחסיים ביניהן אינם מושתתים על זכויות

רבים מאוד הם, "הטפלים" הציונים מחשית הכדורגל, גם לענין זה, יראה לאטלית, יש, מאפיה. שמינה שנת מן, מאפיה. בשוק ודקות של נאפול, שבשוק חבובי של פאריס או בשוק התגירה (כן, גם שוק כוח קיים) של קאטאניה וסיראקוזה. וזו, מאפיה של מחוזים, חודת לים ליד ה"מדינות" בעונת, קטיינים, "מכירתם" של הכדורגלים והנבחרים מקבוצת לקבוצות הכדורגל טיסה על מקרה של רצח באחת הערים הבעייתיות של צפון-אסיה לית, על רקע של ניגוד אינטרסים בעוק הכדורגל. זהו זה מתוך (האם חרדו - מאפיה, איש המאפיז) אשר ירח במי שסייר לסור למשמעת המאפיה הכדורגלית.

קצרה היריעה מלספר את כל הפרטים הקטנים ב"המאפיה" הכדורגלית האטלקית. נסתמך ב"מחלי" שהולח המכסים בו, לאחר התבוסה בשוטטגארט.

לעת גזכר הכל. בהתרחות-הלידה של הכדורגלים האטלקים, ומסתבר שהם תוקנים שבין שוקי העולם הכל דורשים את ראשם של יצגים ריבה וריבה ודרשים לתחילת את התנועה התביעה תיא לתחילת את, "המיליארט" רים", במיליונים. יותר מזה אין מעשים כאן לדורס, שתר אין לשכות שאטלית מדובר, ארץ בה יש תחילת את נאר אטלית למחוזים הקמוניסטיים. הכל דורשים את התפתחות של אולקארי, המאמן הכארימאטי. שדע לה וזי דבריו כחורה משה מסיני.

המאפיה

המאפיה

המאפיה

המאפיה

המאפיה

המאפיה

המאפיה

האויסלית

איטליה נסערת לאחר תבוסת נבחרתה. עיסקי הכדורגל באיטליה הם מהגדולים ביבשת. הכל מחפשים את אבות ה"מחול". מאמנים. שחקנים ועסקנים למיניהם מסתגרים בחוליותיהם ואינם מעינים להוציא את אפם החוצה...

מאת אהרון ניר (איטליה)

כאשר חזרה נבחרת הכדורגל האיטלקית למולדת, אחרי תבוסתה במשחק נגד נבחרת פולין, המחזיקה לה בנמל התעופה של מילאנו כאלמים, "משוגעים" לספורט, כדי לבטא בשרי קוח ובעגבניות רקובות את אכזבתם המרה מ"נבחרת-ליכס".

נמל התעופה נתסס כבר קודם-לכן בידי גרוד של קאראביניירים, אשר חסמו את דרך למסוט, אוטובוסים ניגשו עד לכבש המסוט ממש. ויש מזה בלעז, "הכחולים" (כך מכונים חברי הנבחרת בשל תחולות הכחולות שהם לובשים בשעת משחק) בחור חרכ ועובד את נמל התעופה, כאשר שירות "אילות" (מכונות, אלא רומארי) שהן משתמשות במשטרת משוריינות מקיפות אותם. חרדיה משוטטגארט, כמה שעות קודם-לכן, לא היה מעודדה. קוריאחו קוריאחו - שאנו אחריהם, בשעה שיצאו מבית-המלון המפואר, והכוחה הייתה לתבוסת האיטלי קים במשחקי הגביע העולמי בשנת 1968 בלונדון, נגד נבחרתה של צ'כוסלובקיה - תבוסה הנחשבת עד היום זהו לתכם שחור ב,בכור המסור האיטלקי.

ברוסה פיגורה

לא אחרש אם אוסיף כי בעד גייגי ריבה, גיבור הראשי של הכדורגל האיטלקי, אשר במימוש עם פולונים (ועוד קודם) לכן עם האיטי ועם ארגנטינה, והתבוסה כ"מאפיה" כדעת העתונאים, ולא בעט בעיטה משמעותית כלשהי, משלמים ב"שוק הכדורגל האיטלקי" למעלה ממיליארד (1) לירות (כעשרה מיליון ל"י). כל המיליארדים האלה נשללו במשחקי תבנית העולמי את מה שקוראים כאן, "ברוסה פיגורה" (רוסס ופ), עד שצריך היה להתחיל באמצע המשחק או להרוקם מן הגשר. בהקשר זה פורצו בקרב הנבחרת האיטלקית מריצים והתנגדותיות ובמקרה אחד, כאשר הדבר נבע ל"קאנוניריות" (מבקיע חשונים) קינאליה מקבוצת, לאצרי (אשר זכתה השנה בגביע איטלית), הגיע חסר למקום שהצריכו את תבאנו של מאמן קבוצת "לאצרי" במסוט מיוחד מרמא, והלה תצליח איך-שהוא לשכך את הסערת התעוזה האיטלקיים דיון לספר כי בעד המסוט המתיר אשר בו סס המאמן לשוטטגארט שילח שדראצית הכדורגל האיטלקי המישה מיליון לירות (50 אלף ל"י), אולם לגבי איטליה כשמונבר בכדורגל הרי זה דבר של מה בכך. ל-21 הכדורגלים האיטלקיים שיצאו לגרמניה, גזלו כ"גושאי כלים" למעלה משלוש מאות איש. למותר לזכור כי כל הנבחרת הזאת תתאכסנה בגלון תממאר בירת במקום, והעוזה האיטלקיים ציינו שהזוג-אח הממוצעת לכל, "גושאי" הגיעה למאח אלף לירות (כאלף ל"י) ליום.

כש"המת מוטל בבית"

עתה, לאחר שנגזרה החלופה והנבחרת ה"חלופה" שבה הניחה מוסבת, חשודתה עקרת רבנית בכל רחבי איטליה, הפך דמות הקדון בעתונות בנאומים, בשיחות חולין בבארים ובסרטינים, האווירנות מר-יחיד אח תבוסת קאפוטו מלחמת הער-לא תאסוג.

למטה במימוש ביגלאומי תינו גלבון צורב לארץ,

המאפיה

